

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 16 juni 2021 *

”Gemenskapsformgivning – Ogiltighetsförfarande – Registrerad gemenskapsformgivning för en bordslampa – Äldre gemenskapsformgivning – Ogiltighetsgrund – Särprägel saknas – Artikel 6 i förordning (EG) nr 6/2002”

I mål T-187/20,

Daide Groppi Srl, Piacenza (Italien), företrätt av advokaterna F. Boscarol de Roberto, D. Capra och V. Malerba,

sökande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av L. Rampini, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd var

Viabizzuno Srl, Bentivoglio (Italien),

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 23 januari 2020 (ärende R 126/2019–3) om ett ogiltighetsförfarande mellan Viabizzuno och Daide Groppi,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden V. Tomljenović samt domarna P. Škvařilová-Pelzl och I. Nömm (referent),
justitiesekreterare: handläggaren R. Ükelytè,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 9 april 2020,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 14 juli 2020,

med beaktande av tribunalens skriftliga fråga till parterna, och deras svar på denna fråga, vilka inkom till tribunalens kansli den 9 och den 18 december 2020,

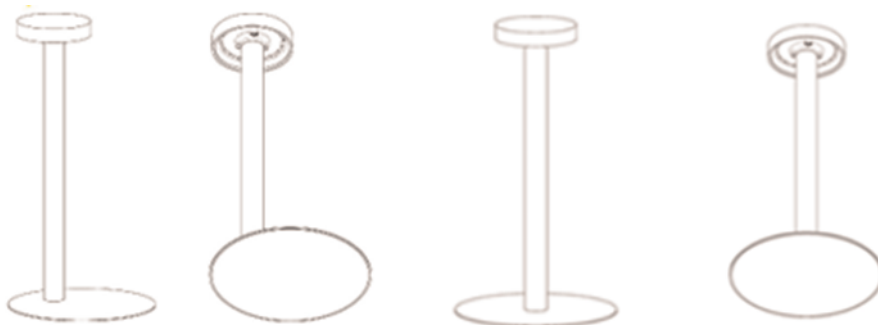
* Rättegångsspråk: italienska.

efter förhandlingen den 27 januari 2021,
följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 16 juli 2014 ansökte klaganden, Davide Groppi Srl (nedan kallat Davide Groppi eller bolaget), vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), med stöd av rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 2002, s. 1), om registrering, som skedde samma dag under nummer 2503680–0001, av den i målet omtvistade gemenskapsformgivningen, som återges nedan:

- 2 De produkter som den omtvistade formgivningen är avsedd att användas för omfattas av klass 26–05 i Locarnoöverenskommelsen av den 8 oktober 1968 om upprättande av en internationell klassificering för mönster, i ändrad lydelse, och motsvarar följande beskrivning: "Belysning". Ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning offentliggjordes i *Tidningen för gemenskapsformgivning* nr 2014/133 av den 21 juli 2014.
- 3 Den 3 mars 2017 ingav motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, Viabizzuno Srl (nedan kallat Viabizzuno), en ansökan till EUIPO om ogiltighetsförklaring av den omtvistade formgivningen med stöd av artikel 52 i förordning nr 6/2002.
- 4 Den ogiltighetsgrund som Viabizzuno åberopade till stöd för sin ansökan om ogiltighetsförklaring var den som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artiklarna 4–6 i samma förordning, avseende den äldre formgivningen nr 1294664–0010 av den 22 september 2011, som återges nedan:

- 5 Den 4 augusti 2017 ansökte Davide Groppi om att förfarandet skulle vilandeförklaras med motiveringen att en ansökan om ogiltighetsförklaring hade getts in mot den äldre gemenskapsformgivningen.
- 6 Den 22 november 2018 biföll annulleringsenheten ansökan om ogiltighetsförklaring med motiveringen att den omtvistade formgivningen saknade särprägel, i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- 7 Den 17 januari 2019 överklagade Davide Groppi annulleringsenhetens beslut till EUIPO, med stöd av artiklarna 55–60 i förordning nr 6/2002.
- 8 Genom beslut av den 23 januari 2020 (nedan kallat det överklagade beslutet) avslog tredje överklagandenämnden vid EUIPO överklagandet. Överklagandenämnden anförde i sitt beslut följande:
 - Det saknar betydelse att den äldre formgivningen har förklarats ogiltig, eftersom det enda som är av betydelse är huruvida den har gjorts tillgänglig för allmänheten.
 - En kunnig användare av den produkt som avses med den omtvistade formgivningen får anses ha kännedom om utbudet på marknaden i den aktuella industrisektorn vad gäller bordsbelysning och trädgårdsbelysning.
 - Formgivaren har en mycket stor frihet.
 - Det framgår vid en jämförelse av de helhetsintryck som de aktuella formgivningarna ger att den omtvistade formgivningen ger en "déjà vu"-känsla, eftersom de motstående formgivningarna utgörs av lampor som består av samma tre olika delar (en fot, ett skaft och en skärm) som visuellt sett framstår som nästan identiska.
 - Skillnaderna bestående i att fotens yta är enkel och slät i den omtvistade formgivningen, medan foten är dubbel och innehåller fästhål i den äldre formgivningen, har inte någon avgörande inverkan på det helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger. Dessa skillnader avser nämligen en del som ofta är dold vid användning och beror på tekniska krav. Skillnaderna kan därför inte väga upp de stora likheter som föreligger mellan de två andra delarna av lamporna.
 - Den skillnad som Davide Groppi har gjort gällande, det vill säga skillnaden vad gäller proportionen i storleksförhållandet mellan fot, skaft och skärm, skulle eventuellt kunna uppfattas först efter en noggrann mätning av var och en av de tre delarna, vilket en kunnig användare inte kommer att göra. Detta är dessutom inte relevant, eftersom jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger ska göras på ett översiktligt sätt.

Parternas yrkanden

- 9 Davide Groppi har yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
 - förplikta EUIPO och Viabizzuno att ersätta rättegångskostnaderna.
- 10 EUIPO har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla överklagandet, och
 - förplikta Davide Groppi att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 11 Davide Groppi har till stöd för sitt överklagande åberopat en enda grund, som avser åsidosättande av artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i samma förordning. Denna grund består av två delar, vilka avser att överklagandenämnden gjorde fel dels vid definitionen av vilken produktkategori som de berörda produkterna ingår i, dels vid jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger.
- 12 Dessa två delar ska prövas gemensamt, eftersom de båda avser fel som Davide Groppi anser att överklagandenämnden gjorde vid tillämpningen av artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- 13 I artikel 25.1 i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast i de fall som avses i leden a–g i den bestämmelsen, bland annat i det fall som avses i led b, det vill säga om formgivningen inte uppfyller villkoren i artiklarna 4–9 i samma förordning.
- 14 I artikel 6.1 b i förordning nr 6/2002 föreskrivs att en gemenskapsformgivning ska anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.
- 15 I artikel 6.2 i förordning nr 6/2002 preciseras dessutom att den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen ska beaktas vid prövningen av en formgivnings särprägel.
- 16 Det framgår av skäl 14 i förordning nr 6/2002 att bedömningen av en formgivnings särprägel ska ske med beaktande av arten av den produkt som formgivningen används för eller ingår i och i synnerhet den industrisektor dit den hör samt graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen.
- 17 Bedömningen av huruvida en gemenskapsformgivning har särprägel görs i allt väsentligt i fyra steg. Det första steget består i att fastställa vilken produktsektor de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för tillhör. Det andra steget består i att fastställa vem den kunnige användaren av dessa produkter är, detta med utgångspunkt i produkternas avsedda användning och denne användares kännedom om formgivningens tidigare ståndpunkt (*state-of-the-art*) samt nivå av uppmärksamhet på likheter och skillnader vid en jämförelse av formgivningar. Det tredje steget består i att fastställa vilken grad av frihet som formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen, varvid inverkan på särprägelns gång i motsatt riktning. Det fjärde steget består i att med hänsyn härtill fastställa resultatet av – den om möjligt direkta – jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av den omtvistade formgivningen och, individuellt, av varje äldre formgivning som gjorts tillgänglig för allmänheten (se dom av den 13 juni 2019, *Visi/one/EUIPO – EasyFix* (Informationshållare för fordon), T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 18 Det är i förevarande fall utrett att den äldre formgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten, i den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 6/2002. Tribunalen ska därför pröva huruvida överklagandenämnden gjorde en korrekt bedömning beträffande, för det första, fastställandet av den kunnige användaren av den omtvistade formgivningen och den produkt som den avser, för det andra, graden av formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen och, för det tredje, jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger.
- 19 Det ska inledningsvis påpekas att EUIPO förklarade den äldre formgivningen ogiltig den 30 oktober 2018.
- 20 Vid överklagandenämnden hade Davide Groppi med stöd av denna omständighet gjort gällande att Viabizzunos ansökan om ogiltighetsförklaring vid överklagandenämnden skulle avslås. Överklagandenämnden underkände detta argument i punkt 12 i det överklagade beslutet och framhöll

att ”den omständigheten att den tidigare gemenskapsformgivningen under mellantiden har förklarats inte undanröjer – i motsats till vad innehavaren av den omtvistade formgivningen har åberopat till stöd för överklagandet – den logiska och rättsliga grunden för densamma. Denna grund utgörs nämligen inte av att den äldre gemenskapsformgivningen är giltig, utan att den har gjorts tillgänglig för allmänheten, vilket för övrigt inte har bestritts”.

- 21 Tribunalen finner att denna bedömning, som Davide Groppi för övrigt inte har bestritt den i det nu aktuella målet, är riktig, eftersom den ogiltighetsgrund som åberopats mot registreringen av den omtvistade formgivningen är den grund som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002.
- 22 Logiken bakom artikel 25.1 a och b i förordning nr 6/2002 är nämligen att förhindra registrering av formgivning som inte uppfyller villkoren för att få skydd, särskilt kravet på att de ska vara ”nya” och ”ha särprägel”, i den mening som avses i artikel 5 respektive artikel 6 i förordningen, och inte att skydda en tidigare formgivning.
- 23 Ogiltighetsgrunderna i artikel 25.1 a och b i förordning nr 6/2002 skiljer sig därvid från den ogiltighetsgrund som avses i exempelvis artikel 25.1 e i samma förordning, vilken syftar till att skydda innehavaren av ett särskiljande kännetecken mot att kännetecknet används i en formgivning. En ogiltighetsgrund av det slaget har således till syfte att skydda en äldre rättighet. Om en ansökan om ogiltighetsförklaring av den äldre rättigheten bifalls, så innebär detta att ändamålet med ogiltighetsförfarandet mot gemenskapsformgivningen ska anses ha förfallit (dom av den 9 september 2015, Dairek Attoumi/harmoniseringskontoret – Diesel (DIESEL), T-278/14, ej publicerad, EU:T:2015:606, punkt 24).
- 24 Denna lösning kan emellertid inte överföras på de ogiltighetsgrunder som avses i artikel 25.1 a och b i förordning nr 6/2002, vilka inte avser skydd för en äldre rättighet som endast tillkommer rättsinnehavaren. Det framgår nämligen av rättspraxis att ogiltighetsgrunderna i artikel 25.1 a och b i princip får åberopas av vem som helst (dom av den 13 juni 2019, Informationshållare för fordon, T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 64).
- 25 Vad närmare beträffar bedömningen av en formgivnings särprägel enligt artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i samma förordning, framgår det av skäl 14 i förordningen att den ska göras utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av formgivningen tydligt skiljer sig från det användaren ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar.
- 26 Vid prövningen av den ogiltighetsgrund som avses i artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002, jämförd med artikel 6 i samma förordning, har den äldre formgivningen nämligen endast till syfte att visa på formgivningens tidigare ståndpunkt (*state-of-the-art*). Denna motsvarar den samlade mängd av redan befintliga formgivningar för den aktuella produkten som har tillgängliggjorts för allmänheten vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan om registrering av den aktuella formgivningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 februari 2019, Eglo Leuchten/EUIPO – Briloner Leuchten (Lampa), T-767/17, ej publicerad, EU:T:2019:67, punkt 19 och där angiven rättspraxis). En äldre formgivning ingår dock automatiskt i denna samlade mängd av redan befintliga formgivningar i och med att den har gjorts tillgänglig för allmänheten.
- 27 Det som är avgörande är därmed att den äldre formgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten, och inte omfattningen av det skydd som nämnda formgivning skulle ha om registreringen av den var giltig.

Frågan om vilken produkt som avses med den omtvistade formgivningen och vem den kunnige användaren är

- 28 I punkterna 15–17 i det överklagade beslutet konstaterade överklagandenämnden att den omtvistade formgivningen avser ”belysning”. Den fann därför att den kunnige användaren är en person som använder denna belysningsprodukt och att denna användare får anses ha kännedom om utbudet på marknaden vad gäller bordsbelysning och trädgårdsbelysning.
- 29 Davide Groppi har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde fel när den likställde två olika produkter, nämligen bordslampor och trädgårdslampor. För det första har Davide Groppi gjort gällande att fastställandet av de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för är en förutsättning för att kunna göra en jämförelse av de helhetsintryck som formgivningen ger. Bolaget har vidare anfört att det inte är tillräckligt att enbart beakta vad som ordagrant anges om produkten i ansökan om registrering av den omtvistade formgivningen. Man måste nämligen även, i förekommande fall, beakta själva formgivningen. För det andra har bolaget gjort gällande att bordslampor och trädgårdslampor visserligen tillhör den bredare kategorin belysning, men att dessa lampor skiljer sig åt till sin art, funktion och avsedda användning.
- 30 EUIPO har bestritt vad Davide Groppi har anfört i denna del.
- 31 Tribunalen gör följande bedömning. Inledningsvis kan det konstateras att det vid fastställandet av vilken produkt som den angripna formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för ska tas hänsyn till vad som anges om produkten i ansökan om registrering av formgivningen, men även, i förekommande fall, till själva formgivningen, i den mån denna ger närmare upplysningar om vilken typ av produkt det är fråga om, vad den ska användas till och vilken funktion den har. Om själva formgivningen beaktas kan detta nämligen göra det möjligt att identifiera den aktuella produkten inom en bredare produktkategori, såsom den som angetts vid registreringen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2010, Grupo Promer Mon Graphic/harmoniseringskontoret – PepsiCo (Återgivning av en cirkelformad reklamartikel), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 56).
- 32 I det avseendet ska det påpekas att det i registreringen av den omtvistade formgivningen allmänt hänvisas till belysning. Några ytterligare upplysningar framgår dessutom inte av en undersökning av själva formgivningen. Av denna undersökning framgår endast att den produkt som avses med formgivningen är en lampa, utan att det är möjligt att fastställa att den specifikt är avsedd att användas för belysning inomhus eller utomhus.
- 33 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den fann att de produkter som avses med den omtvistade formgivningen allmänt sett ska anses som ”belysning”.
- 34 Tribunalen övergår därefter till att pröva vad Davide Groppi har gjort gällande med hänvisning till de påstådda skillnaderna mellan de produkter som avses med de motstående formgivningarna. I det avseendet ska det påpekas att fastställandet av vilken sektor de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för visserligen är relevant när det ska fastställas vem den kunnige användaren är och vilken uppmärksamhetsnivå denne har och vilken grad av frihet formgivaren har vid utvecklingen av formgivningen samt eventuellt vid jämförelsen av de helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkterna 53, 59 och 73). Fastställandet av nämnda sektor kan emellertid inte innebära att de produkter som avses med de motstående formgivningarna liknar varandra eller omfattas av samma sektor.
- 35 Artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002 innehåller nämligen inte något villkor om varuslagslikhet motsvarande det som gäller vid prövningen av huruvida det föreligger risk för förväxling enligt artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1). Om man lät skyddet för en formgivning bero på vilken slags

produkt formgivning ingår i eller används, så skulle detta tvärtom innebära att skyddet begränsades till att gälla endast formgivningar inom en viss sektor, vilket skulle strida mot systematiken i förordning nr 6/2002 (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720, punkterna 91–95).

- 36 Vad därefter beträffar fastställandet av vem den ”kunnige användaren” är, ska det påpekas att detta begrepp inte definieras i förordning nr 6/2002. Begreppet ”kunnig användare” ska emellertid förstås som ett mellanbegrepp, det vill säga ett mellanting mellan det varumärkesrättsliga begreppet genomsnittskonsument och begreppet fackman. En genomsnittskonsument förväntas inte besitta några särskilda kunskaper och gör generellt sett inte någon direkt jämförelse mellan de motstående varumärkena, medan en fackman är en sakkunnig som har en betydande teknisk kompetens. Begreppet ”kunnig användare” kan därför förstås som en användare som inte besitter genomsnittlig uppmärksamhet, utan särskild vaksamhet, oavsett om detta beror på användarens personliga erfarenhet eller på dennes omfattande kunskap om den aktuella branschen (dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 53).
- 37 Vad beträffar den kunnige användarens grad av uppmärksamhet är det, även om nämnde användare inte utgör en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument som vanligtvis uppfattar ett varumärke som en helhet och inte ägnar sig åt att undersöka dess olika detaljer, inte heller fråga om en sakkunnig eller fackman som kan uppfatta minsta skillnad på detaljnivå som skulle kunna föreligga mellan de motstående formgivningarna. Av domstolens praxis följer att bestämningen ”kunnig” tyder på att användaren, utan att vara konstruktör eller teknisk expert, känner till de olika formgivningar som förekommer inom den berörda sektorn, besitter vissa kunskaper om de inslag som dessa formgivningar vanligtvis brukar innehålla och på grund av sitt intresse för produkterna är relativt uppmärksam när han eller hon använder dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 oktober 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, punkt 59).
- 38 Mot bakgrund av denna rättspraxis gjorde överklagandenämnden inget fel när den, i punkterna 15–17 i det överklagade beslutet, slog fast att användaren är en person som använder belysningsartiklar inom produktgruppen ”belysning”, och som kan anses känna till marknadsutbudet inom denna industrisektor.

Den grad av frihet formgivaren har

- 39 Enligt rättspraxis fastställs den grad av frihet som formgivaren haft vid utvecklingen av en formgivning bland annat utifrån de krav som hänger samman med de egenskaper som är nödvändiga på grund av produktens, eller en del av en produkts, tekniska funktion eller de krav som gäller enligt lag för produkten. Dessa krav leder till att vissa särskilda egenskaper standardiseras och således blir gemensamma för de formgivningar som används för den berörda produkten (dom av den 18 mars 2010, Återgivning av cirkelformad reklamartikel, T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 67).
- 40 Formgivarens frihet är i detta sammanhang en omständighet som snarare gör det möjligt att nyansera bedömningen av den omtvistade formgivningens särprägel, inte en självständig omständighet som avgör hur mycket två formgivningar måste skilja sig åt för att en av dem ska anses ha särprägel. Den omständighet som rör graden av formgivarens frihet kan med andra ord stärka eller *e contrario* nyansera slutsatsen angående det helhetsintryck som den kunnige användaren får av var och en av de aktuella formgivningarna (se dom av den 6 juni 2019, Porsche/EUIPO – Autec (Motorfordon), T-209/18, EU:T:2019:377, punkt 48 och där angiven rättspraxis).
- 41 Formgivarens inverkan på produktens särprägel varierar utifrån en regel om omvänd proportionalitet. Ju större formgivarens frihet är vid utvecklingen av formgivningen, i desto mindre utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs tillräckliga för att de helhetsintryck som den

kunniga användaren får ska skilja sig åt. Omvänt gäller att ju mer formgivarens frihet vid utvecklingen av formgivningen är begränsad, i desto större utsträckning är smärre skillnader mellan de formgivningar som jämförs tillräckliga för att de helhetsintryck som den kunniga användaren får ska skilja sig åt. Med andra ord, om formgivaren således har stor frihet vid utvecklingen av formgivningen stödjer det slutsatsen att de helhetsintryck som den kunniga användaren får är desamma när det inte föreligger några betydande skillnader mellan de formgivningar som jämförs och att den omtvistade formgivningen inte har någon särprägel. Om formgivaren tvärtom har liten frihet vid utvecklingen av formgivningen stödjer detta slutsatsen att tillräckligt framträdande skillnader mellan formgivningarna innebär att det helhetsintryck som den kunniga användaren får skiljer sig åt och att den omtvistade formgivningen således har särprägel (se dom av den 13 juni 2019, Informationshållare för fordon, T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 76 och där angiven rättspraxis).

- 42 I förevarande fall fann överklagandenämnden, i punkt 22 i det överklagade beslutet, att denna frihet var mycket omfattande eller till och med praktiskt taget oändlig. Denna bedömning, som dessutom inte har bestritts av Davide Groppi, ska godtas.

Jämförelsen av helhetsintrycken

- 43 Överklagandenämnden fann, i punkterna 23–35 i det överklagade beslutet, att det framgick av jämförelsen av de helhetsintryck som den omtvistade formgivningen gav ett intryck av ”déjà vu”.
- 44 Överklagandenämnden konstaterade för det första att de aktuella formgivningarna återger lampor som består av samma tre delar och som är nästan identiska.
- 45 För det andra fann överklagandenämnden att skillnaderna mellan formgivningarna inte var av sådan art att de hindrade ett intryck av ”déjà vu”. Dels har de skillnader som beror på att fotens yta är enkel och slät i den omtvistade formgivningen, medan foten är dubbel och innehåller tre fästhål i den äldre formgivningen, inte något avgörande inflytande på de helhetsintryck som de aktuella formgivningarna ger, eftersom dessa skillnader avser en del som ofta döljs vid användningen, beror på tekniska krav och inte kan kompensera de stora likheterna avseende de två andra delarna av lamporna. Dels kan den skillnad som Davide Groppi har gjort gällande avseende proportionen i storleksförhållandet mellan fot, skaft och skärm, eventuellt kunna uppfattas först efter en noggrann mätning av var och en av de tre delarna, vilket en kunnig användare inte kommer att göra. Denna skillnad är dessutom inte relevant, eftersom jämförelsen av de helhetsintryck som de motstående formgivningarna ger ska göras på ett översiktligt sätt.
- 46 För att ifrågasätta överklagandenämndens bedömning i detta avseende har Davide Groppi för det första hänvisat till skillnaderna avseende de produkter som berörs av de aktuella formgivningarna. För det andra har bolaget gjort gällande att överklagandenämndens skäl för att finna att skillnaderna mellan de aktuella formgivningarna saknade betydelse är felaktiga. Detta gäller, för det första, grunden att foten på den produkt som den äldre formgivningen avser ofta döljs, för det andra, grunden att utformningen av foten på den produkt som den äldre formgivningen avser beror på tekniska krav och, för det tredje, grunden att skillnaderna mellan foten på respektive lampa inte kan kompensera för de stora likheter som finns i fråga om respektive lampas skaft och skärm, samtidigt som skillnaderna i proportionen mellan de olika delarna i respektive lampa inte uppfattas av en kunnig användare.
- 47 EUIPO har bestritt alla dessa argument.
- 48 Det följer av fast rättspraxis att en formgivnings särprägel är resultatet av att en kunnig användare får ett helhetsintryck av skillnad eller avsaknad av ”déjà vu” i förhållande till äldre formgivningar, oavsett kvarvarande skillnader som, även om de är mer än obetydliga detaljer, inte är tillräckligt framträdande för att påverka nämnda helhetsintryck, med hänsyn tagen till skillnader som är tillräckligt framträdande

för att skapa olika helhetsintryck (se dom av den 16 februari 2017, Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoner till radiatorer), T-828/14 och T-829/14, EU:T:2017:87, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

- 49 Vid granskningen av en formgivningens särprägel ska således en jämförelse göras mellan å ena sidan det helhetsintryck som den omtvistade gemenskapsformgivningen ger och å andra sidan det helhetsintryck som varje separat tidigare formgivning – som med giltig verkan har åberopats av den som ansökt om ogiltighetsförklaring – ger (dom av den 22 juni 2010, Shenzhen Taiden/harmoniseringskontoret – Bosch Security Systems (kommunikationsutrustning), T-153/08, EU:T:2010:248, punkt 24).
- 50 Skillnader är inte tillräckliga för att skapa ett helhetsintryck av skillnader när de inte är tillräckligt tydliga för att skilja de aktuella formgivningarna åt i den kunniga användarens varseblivning, eller för att uppväga likheter som konstaterats mellan dessa formgivningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2010, Återgivning av ett cirkelformat reklammaterial, T-9/07, EU:T:2010:96, punkterna 77–84).
- 51 Tribunalen konstaterar att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning när den slog fast att den omtvistade formgivningen gav ett intryck av "déjà vu", varför den saknar särprägel, i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002.
- 52 Vid en jämförelse av de aktuella formgivningarna framgår nämligen att de avser lampor som båda har runda skärmar och raka skaft. När det gäller de båda lampornas respektive fot har de det gemensamt att de är runda och mycket större än skärmarna.
- 53 Mot bakgrund av sådana likheter kan inte skillnaderna i lampornas respektive fot – kupad och med hål i ett fall, platt och slät i det andra – anses vara tillräckligt tydliga, i den mening som avses i den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 48 och 50 ovan, såsom överklagandenämnden med rätta påpekat i punkt 30 i det överklagade beslutet. Detsamma gäller det faktum att skaftet på den äldre formgivningen proportionellt sett är längre och smalare och den skillnad i proportionen mellan respektive lampas beståndsdelar som följer därav.
- 54 Det ska dessutom påpekas att formgivarens särskilt stora frihet vid utvecklingen av den omtvistade formgivningen, med tillämpning av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 41, begränsar den inverkan som smärre skillnader mellan de motstående formgivningarna kan ha vid jämförelsen av de helhetsintryck som formgivningarna ger.
- 55 Överklagandenämnden gjorde således en riktig bedömning när den fann att den omtvistade formgivningen saknade särprägel, i den mening som avses i artikel 6 i förordning nr 6/2002, och därför förklarade registreringen ogiltig enligt artikel 25.1 b i samma förordning, jämförd med nämnda artikel 6.
- 56 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att det finns en skillnad mellan produkter som berörs av de aktuella formgivningarna beroende i vilken sektor de är tänkta att användas. Av de skäl som anges i punkterna 32 och 33 ovan kan det nämligen inte anses att den omtvistade formgivningen endast är avsedd att användas för inomhusbelysning. Av de skäl som anges i punkterna 34 och 35 ovan, kan en sådan skillnad hursomhelst, även om det antas att de aktuella produkterna inte ingår i samma sektor utan snarare närliggande sektorer – sektorn för inomhusbelysning och sektorn för utomhusbelysning – inte anses uppväga de betydande gemensamma drag som identifierats mellan de aktuella formgivningarna inom ramen för jämförelsen av de helhetsintryck som de ger.
- 57 Det saknas vidare anledning att pröva Davide Groppis argument att överklagandenämnden gjorde fel när den i punkterna 28 och 29 i det överklagade beslutet grundade sig på den omständigheten att foten på den äldre formgivningen ofta döljs och att skillnaderna mellan de aktuella formgivningarnas

respektive fot förklaras av tekniska krav för att komma till slutsatsen att dessa skillnader saknar relevans. Den grund som avser att skillnaderna inte är tillräckligt tydliga för att uppväga de stora likheter som finns mellan beståndsdelarna i de lampor som berörs av de motstående formgivningarna, vilket anges i punkt 30 i det överklagade beslutet, räcker nämligen i sig för att fastställa att överklagandenämndens bedömning var välgrundad.

- 58 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den enda grund som Davide Groppi har åberopat.

Rättegångskostnader

- 59 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. EUIPO har yrkat att Davide Groppi ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Davide Groppi har tappat målet ska EUIPO:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Davide Groppi Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 juni 2021.

Underskrifter